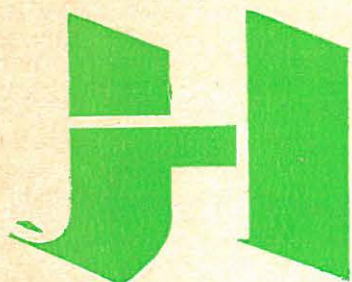

ZPRÁVODAJ

57. JIRÁSKOVA HRONOVA

NÁRODNÍ PŘEHLÍDKA AMATÉRSKÝCH DIVADELNÍCH SOUBORŮ, POŘÁDANÁ V RÁMCI FESTIVALU ZÁJMOVÉ UMĚLECKÉ ČINNOSTI 1987
NA POČEST 70. VÝROČÍ VELKÉ ŘÍJNOVÉ SOCIALISTICKÉ REVOLUCE

BRIGÁDNÍCI: HASTE SE!

Brigády na přístavbě Jiráskova divadla, ke kterým jsme se přede dvěma léty zavázali, začínají v úterý 4. srpna 1987 v 8 hodin ráno. Sraz brigádníků před budovou národního výboru; nářadí, holinky a pracovní obleky zajištěny. Brigáda je samozřejmě neplacená, odpracované hodiny se budou evidovat a bodovat pro IV. ročník soutěže aktivity SČDO. Věříme, že se brigády nezúčastní pouze ti členové Svazu, kdo se nesmí namáhat ze zdravotních důvodů. Na tomto prvním srazu se domluvíme o délce brigád a době konání. Dotazy zodpoví a pokyny dá tajemník ÚV SČDO dr. Kyška, pověřený organizováním brigádnické pomoci výstavbě.

(dr. Kyška)

Divadelní soubor ZK ROH Metra Blansko oslavuje v letošním roce dvacet let své existence, během které několikrát „sáhl“ po repertoáru z divadla Semafor. Tím posledním příkladem je nastudování hry Jiřího Suchého a Ferdinanda Havlíka „o Faustovi“, které soubor uvede zítra odpoledne a večer v Jiráskově divadle.

PRO SPOKOJENOST ÚČASTNÍKŮ

Organizační štáb 57. Jiráskova Hronova se zdárně blíží k závěru desítky svých oficiálních jednání. Ta neoficiální, drobná, každodenní se nedají ani spočítat. Cíl je společný: spokojenost účastníků Jiráskova Hronova. O tom, jak se toto ve skutečnosti daří, jsme hovořili s předsedou organizačního štábu, místopředsedou ONV v Náchodě dr. Zdeňkem Košovancem: „Naše práce jako štábu začíná pravidelně počátkem roku. Letos jsme se sice poprvé se-

šli až v březnu, ale kvantum organizátorské práce jsme museli zvládnout i v kratším časovém úseku. V čele jednotlivých pracovních komisí jsou lidé, kteří mají letité zkušenosti s organizací Jiráskových Hronovů, což je pro hladký chod příprav velmi důležité. S blížícím se začátkem přehlídky se jedná více operativně, zabýváme se zdanlivými maličkostmi, které však nelze podcenit. Mám na mysli hlavně celkový vzhled uvnitř města, stav komunikací

— letos například se do posledních dnů dokončoval asfaltový koberec na hlavní příjezdové cestě, ale stejně se nepodařilo dokončit v potřebné kvalitě úpravu okolí. Tyto záležitosti však můžeme ovlivnit a rok od roku se snažíme taková nepříjemná překvapení a zádrhele eliminovat. Hlavní problémy se však koncentrují do oblasti ubytování účastníků Jiráskova Hronova a jejich stravování v době pobytu.

Po dohodě s Restauracemi, SD Jednota a Potravinami se snažíme posílit personál ve všech stravovacích a pohostinských zařízeních v Hronově včetně

(dokončení na str. 3)

Dnešní program 57. JH

- 9.00 Pohovory se souborem
- 9.30 Diskusní kluby ve skupinách
- 13.00 Organizační štáb 57. JH
- 16.30 Studijní představení
- 16.30 Studijní představení
- 16.30 Koncert souboru STYL
- 18.30 Vítání DS ZK ROH Metra Blansko
- 19.30 Studijní představení
- 19.30 Studijní představení
- 21.00 Film: Poklad hraběte Chamaré
- 21.30 Zasedání poroty

- Klub JD
- ZŠ
- Klub JD
- JD
- Slávie
- Park AJ
- Schodiště JD
- JD
- Slávie
- Park AJ
- Klub

HOSTÉ V HLEDIŠTI

Také včera, druhý den letošní národní přehlídky amatérských divadelních souborů, sledovali představení v hledišti Jiráskova divadla čestní hosté: dr. Jan Popper, tajemník OV KSČ v Náchodě, Milan Krejsek, člen předsednictva OV KSČ a předseda OOR v Náchodě, ing. Vladimír Hettflejš, vedoucí odboru kultury VĚKNV a další.

DS STUDIO MĚKS VOLYNĚ MARATÓN

Divadlo jako umělecký druh je nutně vždy spjata s dobou svého vzniku. Otokar Zich píše, že divadelní představení je s dobou svého vzniku spjata bezprostředně, že nelze oddělovat jedno od druhého, že jde o jeden z charakteristických rysů divadelního umění vůbec. V této vzájemné vazbě hraje logicky důležitou roli divák, to jest ten, kterému je divadelní představení určeno. S touto skutečností se mnohdy spekuluje, často se za ní skrývá pokus o obhajobu kýče či pokleslého uměleckého žánru. Ovšem ať tak či onak bez diváka divadlo neplní své sociální poslání.

Na volynském představení bylo nabitě, zájem diváků si dokonce vynutil třetí představení. Zdá se, že zde došlo k zvláštnímu jevu - hlediště s jevištěm se slilo v jeden celek, divák se ztotožnil s hercem, herec s autorem, divadlo s životem. Nastalo zde něco, co je smyslem divadla už od doby antických počátků - došlo k integritě jeviště a hlediště, tak často, a marně, žádané na profesionální scéně. Zachovejme si ale strážlivý pohled. Přes veškerý pozitivní dopad (dokončení na str. 2)

POZOR ZMĚNY!

Prosíme účastníky Jiráskova Hronova, aby si laskavě vepsali do svých záznamů o mimo-divadelních akcích změny, ke kterým došlo u filmových produkcí. První změna se týká dneška, kdy bude promítán film Poklad hraběte Chamaré, druhá pak zítřka - Báječní muži s klikou.

střípky ze zákulisí

SEVEROČEŠI ZÍTRA

Zítra od 13 hodin se uskuteční další krajské setkání ochotníků, tentokrát Severočechů, kteří mají v uvedený čas sraz ve Staropadolce.

HLAD JAKO HEREC

Možná vás bude zajímat, že skupina volyňského STUDIA včera nejedla. Dobrovolně. Tři představení za den se jim zdály tak náročné, že raději oželeli denní přísun kalorií, jenom proto, aby jim plný žaludek nebránil náročnému pohybu a aby byli prostě fit. I to se na divadle stává. Ne nadarmo se říká — „má hlad jako herec“.

KAM JÍT?

Tot otázka. Kam jít v případě, když ve všech zaběhnutých restauračních zařízeních je plno? Mnozí z vás asi již znamenali, že v letošním roce je nově zřízena Terasa, kam se dostanete, když půjdete z pravé strany Jiráskova divadla a po schodech nahoru. Navíc můžete občerstvení spojit s prohlídkou výstavy, která skutečně stojí za zhlédnutí. A jinak? Počasí nám v tomto roce sice nepřeje, ale kdo by přece jenom měl zájem, může vyrazit i do blízkého okolí Hronova. A ještě důležitá informace týkající se výše zmíněné Terasy. Otevírací doba je devátá hodina ránní, uzavírací hodina třicetadvacátá. Míst k sezení je 50, k pití nealkoholické i alkoholické nápoje, k jídlu párky v pravém střívků, obsluha ochotná a chápatel. Jinak si myslím, že díky deštivému počasí budeme muset být k sobě co možná nejtolerantnější a chápat situaci, neboť kapacita restauračních zařízení je zákonitě omezená a místnosti nelze nafukovat.

—mg—

PO PŘÍKLADU AMATÉRŮ

Možná, že se profesionálové poučili právě od amatérů, že nenahraditelným způsobem tvůrčí a umělecké konfrontace jsou prostě souhrnné přehledky inscenačních výsledků. A tak letos v říjnu bude probíhat v pražském Paláci kultury již druhý ročník Otevřené divadelní přehlídky, jejíž program je opět sestaven z netradičních představení profesionálů i amatérů. Od 17. srpna t. r. bude probíhat v Divadle Jiřího Wolker dokonce první ročník DIVADELNÍHO FESTIVALU AKTUALIT, přehledky současné dramatické tvorby mimopražských divadel, kterou společně připravují Československá televize s Pražským kulturním střediskem ve spolupráci s SČDU a ČÚV SSM.

Jihomoravské amatérské divadlo bude zítra dvakrát reprezentovat divadelní soubor ZK ROH Metra Blansko se semaforickou hrou „Hra na dr. Johanna Fausta, Praha II, Karlovo náměstí 40“.

Setkání Středočechů

Včera se ve Staropadolské hospodě uskutečnilo pravidelné setkání Středočechů, které zahájil a řídil M. Kuška, náměstek ředitele SKKS. Jednání přišli pozdravit tajemník MěstNV v Hronově A. Vondrášek, předsedkyně ÚV SČDO dr. Weigová a tajemník dr. Kyška.

Na 90 přítomných divadelních nemají jen akce přehlídkového typu, ale i oblast vzdělávání, která v minulých letech aktivizovala řadu divadelníků k tvůrčí práci v oblasti dramaturgie a vlastní inscenační práci, v nichž se stále častěji prosazuje výrazný autorský přístup. V referátu nebylo zapomenuto poděkovat těm, kteří mají na těchto pozitivních podílu z největších. Dr. Strotzer se zabýval dále problematikou ediční činnosti a seznámil s plánem akcí v následujícím období.

Krajský metodik dr. M. Strotzer podal zprávu o činnosti v divadelní sezóně 1986/87, která zahrnovala rekapitulaci toho nejdůležitějšího co se událo v předešlém období. M. j. bylo jelem obsahem zhodnocení dramaturgie a inscenačních výsledků uvedených na krajských přehlídkách, včetně dětských. To, co bylo řečeno, bylo dokladem pozitivní kvalitativní proměny amatérského divadla v kraji. Velký podíl na této proměně

typu, ale i oblast vzdělávání, která v minulých letech aktivizovala řadu divadelníků k tvůrčí práci v oblasti dramaturgie a vlastní inscenační práci, v nichž se stále častěji prosazuje výrazný autorský přístup. V referátu nebylo zapomenuto poděkovat těm, kteří mají na těchto pozitivních podílu z největších. Dr. Strotzer se zabýval dále problematikou ediční činnosti a seznámil s plánem akcí v následujícím období.

Podobnou informaci a analýzu dramaturgie středočeských souborů, z níž vyplynula řada doporučení pro dramaturgickou orientaci v příštím období, podala J. Černíková - Drobná. O

(dokončení na str. 4)

DS STUDIO MĚKS VOLYNĚ MARATÓN

(dokončení ze str. 1)

volyňského představení nelze nevidět celou řadu jeho nedostatků - ať již jde na jedné straně o kvalitu verbálního jevištního projevu či na straně druhé o nedostatečnou hereckou orientaci v jednotlivých výstupech. Ovšem skutečností zůstává, že Volyňští vybrali nelehkou cestu: šli do konkurence s takovými leadery jakými jsou v současném českém divadle tříhvězdičkoví aktéři - Heřmánek, Zedníček, Mrkvička. A že v této konkurenci čestně obstáli patří bezesporu k letošním hronovským kladům. Můžeme mít své výhrady ke kvalitě Confortesova textu - vychází z tradice sportovních her, jako např. když si tak populární Ten sportovní život, či Osamělost přespolního běžce atd., ve kterých je život líčen v metaforické zkratce jako průběh sportovní akce.

Ale v případě Volyňských nechceme hovořit o kvalitách textu, spíše nás zaujala kvalita jeho jevištní realizace. Úsilí Jaroslava Kubeše, který vyrůstá ve stínu vodňanské Šupiny v pozoruhodnou osobnost českého amatérského divadla, jistě zaslouží naše plné ocenění.

Red.

Tok informací

Šestnáct zástupců sdělovacích prostředků se akreditovalo na letošní národní přehlídku a v tiskovém středisku v I. patře budovy SOU ČSSD se téměř permanentně ozývá klapot psacích strojů a vytáčení telefonních čísel mateřských redakcí. Pochopitelně nejčilejší byli, vzhledem ke svému celotýdennímu nepřetržitému toku informací, pracovníci Československého rozhlasu a Československé televize, jejichž zvukové a obrazové šoty se objevily v éteru a na obrazovce již v sobotu bezprostředně po slavnostním zahájení 57. Jiráskova Hronova.

NA VYSVĚTLENOU KE ZPRAVODAJI

Protože tu a tam proskočí dotazy, proč se rozcházejí „časy“ vytištění jednotlivých čísel Zpravodaje JH, pokusíme se co nejpravdivěji odpovědět.

Čtyřlenný kolektiv redakce končí uzávěrku hluboko v nočních hodinách ve druhém patře budovy SOU ČSSD a potom putují rukopisy za okno v nedaleké tiskárně, kde si je kolem čtvrté hodiny ráno vyzvedne příslušný sazeč. Zástupce redakce nastupuje svoji službu v tiskárně mezi sedmou a osmou hodinou, průběžně čte sazbu, dělá korektury a dohlíží na grafickou úpravu všech čtyř stránek a celého čísla Zpravodaje, která je v rukou dalšího klíčového muže — metéra. Teprve zhruba kolem poledne je možné předat sazbu tiskaři, který za jednu - dvě hodiny vyhrál z tiskařského lisu požadovaný počet výtisků Zpravodaje. Potom je ještě zapotřebí nechat papír oschnout, ořezat, „ohnout“ a předat již netrpělivě přešlapujícím pracovním distribuce a záhy pak již dychtivým mladým kamelotům. Za několik minut končí anabáze naplněním

poslání Zpravodaje — jeho zakoupením účastníky a návštěvníky Jiráskova Hronova.

O víkendu pochopitelně tiskárna „nejede“ normálním provozem, navíc vždy v době konání Jiráskových Hronovů končí celozávodní dovolené. Hronovská tiskárna je ovšem také specializována svým výrobním programem na zcela odlišné druhy tiskovin než jsou zpravodaje a brožury. Dnešek počínaje by se mělo tempo urychlit, neboť se budou přispěvky budoucího Zpravodaje sázet průběžně již od odpoledních hodin.

A pokud by měl být potencionálním viníkem časového zpoždění vydání čísel Zpravodaje redakční kolektiv (vina samozřejmě není ani v tiskárně, která „jede“ na maximum možností techniky i lidských schopností pracovníků), věřte, že není nic trudnějšího než v noci dokončovat Zpravodaj, od rána se pak pohybovat v tiskárně a jakmile se rozjede tiskařský stroj, začít připravovat číslo další...

(vt)

Tvář zcela pravidelná

Vzpírám se předložit šefredaktorovi tenhle rozhovor jako látku pro rubriku „nových tváří“, přestože František Zborník se na JH předvedl včera jako moderátor diskusních klubů opravdu poprvé. Jenomže na JH byl už asi osmkrát, ale nikoliv jako putička zasutá v hledišti či v koutku diskutující vinárny, ale jako nápadný a notně slyšitelný jevištní, ale i organizátorský jev. Zejména jeho poslední autorské-režijní díla (připomínám Markétu a Vyber si synku) vyvolala mimořádnou pozornost.

● Jaké je být moderátorem?

„Je to makačka jako hrom.“

● Řekni něco navíc!

„Jsem radši v roli toho, kdo do Hronova přiveze představení, vydá se, než v roli toho, kdo má o představení mluvit. V klubu sedí 40 lidí a očekávají, že jim pomůžes odpovědět na otázky, které si chtějí pokládat nebo si je zapomněli položit. Jde výslovně o pedagogický moment: nezastavit lidi nějakým názorem hned na začátku, ale dát jim šanci vědomí svobody výpovědi a určit jim správný směr. Cítím problém ve vytvoření přátelské atmosféry, kde se cítí jako povinnost někam

se dobrat. Pak je tu odborná věc: já totiž nedokážu být neosobní, prolínám pořád do debaty svůj názor na divadlo a tak se bojím, abych neovlivnil špatně diskusi. Můj názor je přitom dost vyhraněný a to je vůči rozpravám nebezpečné. Někteří lidé vezmou názor, rozvíjejí ho dál, jiným to zas trvá déle, a teď je potřeba dát debatě určitou dynamiku společnou všem. Ideální by bylo, kdybych měl pocit, že tam nejsem jako moderátor, ale jenom jako jeden s diskutéry, který má navíc úkol pouze zamknout učešnu a odevzdat klíč...“

-ekP-

VÝLOHY SOUTĚŽÍ

K vyzdobení tváře města Hronova v době vrcholné amatérské divadelní přehlídky přispívají také výlohy jednotlivých obchodů, kde na dobu jednoho týdne většinou vytlačila Thálie veškerý sortiment zboží. Určitou motivační pobídkou k co nejzdařilejšímu vyšperkování prostoru za výkladním sklem je také soutěž, kterou vyhlásila propagační komise organizačního štábu 57. Jiráskova Hronova a s jejímiž výsledky budou čtenáři Zpravodaje následně seznámeni.

Trvalý zdroj inspirace

Ve dnešní, v pořadí již třetí části našeho cyklu „Trvalý zdroj inspirace“, pojednávajícím o vlivu myšlenek Velké říjnové socialistické revoluce na divadlo, bude řeč o tzv. MODRÝCH BLŮZÁCH.

Ve druhé polovině 20. let se u nás, vedle spolků tradičního směru, začaly v dělnickém divadle prosazovat i modernější postupy představení se zjevným využitím konstruktivistických a poetistických prvků a někdy i s přímou účastí avantgardních umělců.

Na tělocvičné akademii FPT v karlínském Varieté byla předvedena v listopadu 1924 scéna Na palubě, líčící v živých patetických vývech revoluční vystoupení rudých námořníků. Libereto napsal S. Javůrek, bývalý námořník a účastník vzpoury v Boce Kotorské, hudbu složil E. F. Burian a režii vedl J. Honzl. V Rudém právu se konstatovalo, že inscenace byla provedena „po vzoru nové ruské tvorby scénické a dramatické“.

Objevily se menší skupiny s programem politicky satirického a agitačního divadla, odlišující se od tradičního dělnického ochotnictví zkratkovitou formou

a smyslem pro aktualitu. Byly zakládány po lednu 1926 a nesly název Modrá blůza — podle podobných skupin sovětského agitačního divadla. Zprávy o této nové formě divadelní agitace v SSSR přinesli M. Majerová a J. Honzl, který byl také jedním ze zakladatelů tohoto moderního útvaru proletářského divadla v ČSR.

Modrá blůza představovala typ pohotově reagujícího politického divadla. Přinášela ve stručných výstupech politickou satiru, vtipné komentáře k ak-

70. VÝROČÍ VŘSR A DIVADLO

tuálním problémům politickým i hospodářským. Důležitým prostředkem byla satirická i masbóvá píseň, uplatňovala se improvizace, zkratka a výmluvná nadsázka. Členové kolektivů

(dokončení ze str. 1)

kvality poskytovaných služeb. Bohužel letos se však musíme obejít bez zavedené jídelny SOU ČSSD, kde se také konaly patronátní večery. V oblasti ubytování se kapacita rozrostla a zlepšila dokončením internátu SOU textilního v Hronově - Velkém Poříčí a s blížícím se do-

Pro spokojenost účastníků

končením dalších internátních objektů by se měla někdejší svízelná situace rapidně zlepšovat. To, že nám jde opravdu o spokojenost účastníků Jiráskových Hronovů, není prázdnou frází. Veškeré podněty a připomínky, které v průběhu přehlídek vzniknou, bereme jako zdroj i poučení k tomu, aby se o rok později neopakovaly. Jen v tom je totiž záruka postupného zkvalitňování organizace vrcholné přehlídky našeho amatérského divadla. Jiráskův Hronov a jeho nadšení vyznavači si to určitě zaslouží!“

(vt)

vystupovali v dělnických modrých oděvech většinou na půdích. Ve shodě s avantgardním divadlem užívali dynamické pohybové symboliky a jen nejskromnějších jevištních prostředků.

Skupiny Modré blůzy vystupovaly na řadě podniků. Vcelku působilo v českých zemích asi třicet kolektivů. Vřazovaly své scény často do slavnostních akademií, jež měly v dělnickém divadle dlouholetou tradici.

Tyto slavnostní akademie se pořádaly k 1. máji, k výročí V. I. Lenina, VŘSR i k jiným příležitostem. Jako autoři textů pro Modrou blůzu se uplatňovali F. Němec, J. Noha, V. Maděra, J. Trojan a další. Velmi často byly uváděny i verše sovětských básníků (Jesenin, Majakovský a podobně).

(DĚJINY ČESKÉHO DIVADLA, sv. IV)

ANKETA

DOTACE NEBO SAMOSTATNOST?

Nedovedu si představit, jak obrovský počet divadelních souborů v jiných zemích by užíval možnost nějaké finanční dotace pro svou činnost. Vždyť nemalé finanční částky, které zřizovatelé investují do zájmové umělecké činnosti, jsou v celkovém součtu určitě nemalé a jsou výsledkem pozitivní sociální politiky v naší republice. Proto bych musel anketní otázku považovat za absurdní, kdyby asi nevznikla z určitého důvodu. Za tím důvodem vidím útok na nekvalitní výsledky. Možná se můj-
František Uhlík, Praha

lím, že velmi zajímavý názor na danou problematiku uvedl ve věrejší čísle Zpravodaje Jiří Klapka na základě zkušeností Divadelního studia na Jihozápadě v Moskvě. Přimlouval bych se o podobný experiment i u nás, samozřejmě zprvu s vybraným souborem a s ohledem na naše podmínky. Po určitém období by se ukázalo, co pozitivního by pokus přinesl. Byl bych pro to, to zkusit!

Pracuji v kulturním zařízení a zároveň v amatérském souboru, takže jsem poměrně dobře informován o vzájemných problémech při tvorbě materiální a technické základny souborů. Situace, jak alespoň vím od svých pražských kolegů, je v různých zařízeních různá, ale většinou kolem sebe slyším nářky nad tím, že vynakládané prostředky nestačí krýt skutečné potřeby amatérských souborů (jinou otázkou je účelné nakládání s těmito prostředky). I to je důvod, proč bych se přikláněl k uvedenému experimentu.

Milan Schejbal, Anebi divadlo, Praha

Domnívám se, že problém ne-
spočívá ve větší nebo menší samostatnosti souborů, spíš v tom, do jaké míry se využijí všechny možnosti, které i dosavadní systém poskytuje. Záleží na schopnostech zřizovatelů i na úsilí souborů. Prostředky na rozvoj divadelní činnosti u zřizovatelů musí být, je to jejich povinnost zabezpečit materiální, technické prostředky i rozvoj osobností (poskytovat prostředky na vzdělávání i krytí základní režie), navíc by to měla být i jejich profesionální odpovědnost, je to jejich práce i poslání. A to, co soubor dělá, o co usiluje, co hraje, s čím vstupuje před veřejnost je věcí odpovědnosti členů souboru i zřizovatele, odvahy prosazovat své zájmy a potřeby a získat si respekt smysluplností svého úsilí.

Alexandr Gregar, SKP Ústí nad Orlicí

O ČEM SE HOVOŘÍ

Studijní představení 57. JH uvedená na plakátech letos s anonymitou vypadají tak trochu tajuplně a jsou už po řadu let určitým programovým problémem. Zpravodaj JH přinášel v posledních ročnících vysvětlení k této otázce s naprostou pravidelností, ale problém se otevírá znovu. Příspěvek, doručený do naší redakce jeho autorem, uveřejňujeme sice už dnes, ale odpověď uvedeme až v některém z příštích čísel.

Tituly studijních představení jsou v oficiálních hronovských tiskovinách naivně zamlčovány. Snad ve víře, že se podaří zmást případné zájemce o vstupenky?

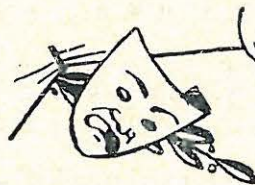
Účastníci diskusních klubů žili v naději úředně rozšiřované, že tyto normálně nedistribované lístky dostanou. Jaké však bylo překvapení, když se na každý ze tří klubů, čítajících vždy po cca 50 lidech dostalo

jen snad deset, dvacet vstupenek na představení ve Žďárkách a ve Slavii. Ti nejpohotovější je „utrhlí“ v několika vteřinách, ostatním bylo doporučeno použít při vstupu osvědčených triků, klamání tělem, popř. ostřejších loktů.

Začal jsem počítat. Ve Žďárkách a ve Slavii je asi 200 míst, představení se hraje dvakrát. Účastníků diskusních klu-

bů může být na dvě stě, maximálně. Další účastníci JH tráví dopoledne „soukromými“ diskusemi. Polovina lístků, pokud soukromé debaty vyčlením, by tedy měla zůstat pro porotu, zahraniční účastníky, novináře, účastníky KMD, a ta druhá by bohatě vystačila pro diskusní kluby. Kdo další by studijní představení měl vidět? Vždyť na páteční dopoledne je vyhlášen společný diskusní klub právě k těmto představením. Neměli by na něm být ti, kteří dopoledne co dopoledne tráví ve třídách základní školy? A pokud se v klubu má diskutovat o studijních představeních, je třeba je vidět. Proto pár otázek. Proč vstupenky nebyly ponechány v řádné distribuci? Proč po zkušenostech z předchozích ročníků JH nejsou tato představení zařazována do programu z kapacitních důvodů třikrát, aby se nedůvěře k manipulaci se studiovým programem předešlo? Proč při letošním způsobu distribuce nebyla rezervována skutečná potřeba podle předpokládaných počtů účastníků klubů? To jsou přece věci, které zkušený organizátor nemůže přehlédnout.

-sg-

MLADÝMA OČIMA

Nedílnou součástí pracovního dne frekventantů KMD je návštěva divadelních představení a následná diskuse o nich. Včera jsme shlédli představení Maraton volyňského souboru Studio.

V diskusním klubu KMD se objevila řada názorů, kladných i záporných. Vyskytly se též názory, že realizátoři inscenace byli do jisté míry ovlivněni úspěšným uvedením tohoto představení v Divadle Na zábradlí.

K velkým kladům představení patří jeho dynamika, k níž napomohlo využití bicích. Předmětem kritiky se ovšem stal výkon zpěvačky. Především máme na mysli zapojení písní do celkové kompozice. Písně na většinu z nás působily jako pouhé dokreslení, ale děj nikam neposouvaly. Zdá se nám, že není

zcela vyřešen vztah mezi oběma plány (běžci - hudebníci).

Velmi kladně na nás působilo využití scény. Divák se dobře orientoval nejen ve směru běhu, ale i v posuvu celého představení. Scénografické řešení bylo velmi jednoduché. Do popředí vystupovaly girlandy, které symbolizovaly nejen start i cíl maratonu, ale i začátek a konec životního běhu.

Vadou na dobrém dojmu z inscenace byla nečitelnost některých scén (scéna s přílbou a samopalem, práce herců s látkou). Herecké výkony byly velmi dobré a vyrovnané. Náročná pohybová stránka byla zvládnuta a zapadla do rámce představení. Technická dokonalost (stříhy, rytmika) napomáhala k tomu, že představení rozhodně nebylo nudné.

Na závěr je nutné napsat, že i přes některé dílčí nedostatky byl celkový dojem z představení kladný. Hlavní podíl na úspěchu inscenace má vnitřní zaujetí a maximální vypětí herců. Toto vnitřní zaujetí bylo odpovědí těm, kteří pochybovali o originalitě některých scén. I když tu částečně inspirace byla, jestli se tomu tak dá říkat, nebylo to bezduché přejímání, ale záměrné použití neoptimálnějšího řešení některých situací, ke kterému mohli inscenátoři dospět nezávisle na sobě.

Attila Kováč
Pavla Wortnerová

ANKETA

Amatérské divadlo a SČDO

Vztah mezi amatéry a SČDO probíhá často jen na formální úrovni a chybí hlubší zájem o budou partnerů, tj. divadel a svazu, o vzájemné výsledky. Za svého působení v Supině jsem konkrétní zájem SČDO o tvorbu nezaznamenal. SČDO by měl podporovat amatéry aktivněji, zejména při vzdělávání s ohledem na potřeby a specifikum toho kterého souboru.

František Ludačka,
Vodňany

NOVÁ TVÁŘ: MICHAEL TARANT

Na Jiráskově Hronově je poprvé. Ve funkci porotce vlastně sbírá zkušenosti. Každý z nás někdy někde musel být poprvé. Jako profesionální režisér má za sebou celou řadu inscenací jednak v kolínském divadle, což bylo jeho první angažmá, jednak na domovské scéně, již je nyní Východočeské divadlo v Pardubicích. Ale protože ho baví poznávat nové lidi a pracovat s novými soubory, často hostuje. Poslední inscenací, pod kterou si můžeme přečíst titulky: Režie Michal Tarant j. h., je Vévodkyně valdštejských vojsk v olomouckém Divadle O. Stibora. V Pardubicích vedle velice úspěšných „Kukaček“ se zaměřuje i na tzv. studiovky v galerii. Patří k těm šťastlivcům, pro něž je zaměstnání zároveň koníčkem.

-mg-

SETKÁNÍ STŘEDOČECHŮ

(dokončení ze str. 2)

činnosti krajského poradního sboru pro amatérské divadlo informoval jeho místopředseda J. Kodeš ve svém věcném příspěvku. Úřadující místopředseda SČDO B. Čapek hovořil o činnosti středočeské organizace a jejích záměrech.

Setkání se stalo i příležitostí k předání nejvyššího ocenění SČDO - Zlatý harlekýn Ladislavu Lhotovi.

Jednání Středočechů bylo smysluplnou platformou objektivního zhodnocení stavu amatérského divadla v kraji, které nepostrádalo slova věcné kritiky.

Zítřejší program 57. JH

9.30 Diskusní kluby ve skupinách

13.00 Organizační štáb 57. JH

13.00 Diskusní klub Klubu režisérů

13.00 Setkání Severočeňů

16.30 DS ZK ROH Metra Blansko:
J. Suchý, F. Havlík:
Hra na dr. Johanna Fausta
Praha II, Karlovo nám. 40

16.30 Studijní představení

18.30 Vítání DS DK ROH Sigma Olomouc
a Divadla Lucerna KD Praha

19.30 DS ZK ROH Metra Blansko:
J. Suchý, F. Havlík:
Hra na dr. Johanna Fausta
Praha II, Karlovo nám. 40

19.30 Studijní představení

21.00 Film: Báječní muži s klikou

21.30 Zasedání poroty

22.00 Patronátní večer

ZŠ

klub JD

ZŠ

Staropadalka
JD

Žďárky
schodiště JD

JD

Žďárky
park AJ
klub
Špice